

poczatektekstu

[Przewodniczący 00:00:01.318]

Początek uzasadnienia. Zaskarżonym wyrokiem z 22 grudnia 2015 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi w sprawie z powództwa Z. N. przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 6.419 złotych 86 groszy zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 6.414 złotych 28 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 26 marca 2015 roku do dnia zapłaty, umorzył postępowanie w zakresie kwoty 5 tysięcy..., 5 złotych 58 groszy z ustawowymi odsetkami od dnia 26 marca 2015 roku do dnia zapłaty i zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.538 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu. Z rozstrzygnięciem tym nie zgodziła się strona pozwana i wywiodła apelację, w której zaskarżyła wyrok w części, to w zakresie punktu pierwszego i 3-go, no z wyjątkiem umorzenia postępowania. I wyrokowi zarzucono naruszenie przepisów prawa materialnego artykułu 361 paragraf 1 kc przez dokonanie błędnej interpretacji uznania, że normalnym następstwem błędnego oznaczenia strony pozwanej jest brak uzyskania przez stronę powodową zapłaty odsetek ustawowych od kwoty 15.641 złotych 27 groszy liczonych od dnia 1 marca 2012 roku do dnia 7 stycznia 2015 roku pomimo braku wystąpienia takiej normalności. Naruszenie przepisów prawa materialnego artykułu 5 kc przez odmowę jego zastosowania w sprawie i przyjęcie, że stronie pozwanej nie przysługuje prawo powołania się w toku niniejszego postępowania na wyżej wskazany przepis, podczas gdy stronie pozwanej uprawnienie to przysługuje a działanie strony powodowej nosi znamiona nadużycia prawa i nie zasługuje na ochronę. Naruszenie przepisów prawa materialnego 471 kc przez dokonanie jego błędnej interpretacji i uznanie, że wysokość odsetek ustawowych od kwoty 15.641,27 złotych liczonych od 1 marca 2012 roku do 7 stycznia 2015 roku stanowi szkodę w majątku strony powodowej, po 4-te naruszenie przepisu 233 paragraf 1 kpc przez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny materiału dowodowego przez uznanie, że strona pozwana nie wykazała, że w przypadku prawidłowego wskazania strony pozwanej przed Sądem Rejonowym dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi strona powodowa uzyskałaby należne jej odszkodowanie w dniu 29 lutego 2012 roku, podczas gdy z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że właśnie w dacie 29 lutego zapadłby, zostałby wydany wyrok w sprawie bez względu na oznaczenie strony pozwanej, że niemożliwym jest ustalenie prawdopodobnej daty, w jakiej powódka uzyskałaby należne jej odszkodowanie. I w oparciu o te zarzuty wnosi się o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, ewentualnie o zmianę punktu 1 i 3 wyroku i oddalenie powództwa w całości. Sąd Okręgowy zważył, co następuje. Apelacja w swojej istocie zasługuje na uwzględnienie, aczkolwiek nieco z odmiennego punktu widzenia. Mianowicie wydaje się, że Sąd Rejonowy a za nim apelujący dokonał błędne..., oc..., błędnej oceny jak i sposobu myślenia w zakresie skonstruowania dochodzonego roszczenia, a wynika to z odmiennej odpowiedzialności dwóch podmiotów. Mianowicie adwokata, który prowadził postępowanie oraz odpowiedzialności ubezpieczyciela, czyli pozwanego w tej sprawie, która to odpowiedzialność jest wtórną do odpowiedzialności pełnomocnika, który dopuścił się uchybień prowadząc sprawę. Sąd Rejonowy myli i łączy 2 szkody. Jedną wyrządzoną przez pełnomocnika w osobie adwokata, którą należy określić na dzień zgłoszenia szkody do ubezpieczyciela, co miało miejsce 16 września 2014 roku. Jest to kwota główna niesporna w tej sprawie, oraz skapitalizowane od tej kwoty na dzień zgłoszenia szkody odsetki. Drugą szkodą, a raczej quasi szkodą jest to kwota, czy jest to szkoda wyrządzona przez ubezpieczyciela, mówię w cudzysłowie "szkoda" skutek opóźnionego wypłacenia odszkodowania, co nastąpiło w dniu 7 stycznia 2015 roku. W tym zakresie należy wskazać, że Sąd Okręgowy uznaje, że ustalenia poczynione w sprawie są logiczne, aczkolwiek wnioski z tych ustaleń są błędne. Przy czym przekłada się to na naruszenie przepisów prawa procesowego, mianowicie artykułu 361 i artykułu 481 Kodeksu cywilnego. W istocie zarzuty w apelacji dotyczące naruszenia prawa procesowego też trudno skwalifikować, że są to zarzuty dotyczące naruszenia w istocie prawa procesowego artykułu 233 paragraf 1 kpc, gdyż dotyczą to spekulacji na tle określonych założeń bardziej o charakterze materialno prawnym mianowicie, kiedy doszło do wymagalności roszczenia. Wskazać trzeba, że odsetki od utraconego dochodu powódki jest to, od..., który to dochód jest niesporny, zresztą został wypłacony od..., stanowiący kwotę 15.641 złotych 27 groszy, należą się od 7 grudnia 2006 roku i podzielić należy w tym miejscu ocenę Sądu Rejonowego, że odsetki te należą się od całej kwoty, mimo, że doszło do rozszerzenia powództwa, ponieważ jak to trafnie Sąd Rejonowy wskazał w postępowaniu likwidacyjnym powódka domagała się znacznie wyższej kwoty tytułem odszkodowania, mianowicie kwoty 129.000 złotych. Odnosząc się do żądania zapłaty odsetek to wskazać trzeba, że odsetki ustawowe od kwoty 15.641 złotych 27 groszy za okres od 7 grudnia 2006 roku do dnia 15 września 2014 roku to jest daty zgłoszenia

szkody. No szkoda została zgłoszona dzień później 16 września 2014 roku, ale odsetki te stanowią kwotę 15.346 złotych 22 grosze. Zważywszy, że wypłacono tytułem odsetek kwotę 10.165 złotych 97 groszy to do zapłaty pozostaje kwota 5.180 złotych 25 groszy. I taka też kwota należnych odsetek powinna zostać uwzględniona w sprawie zdaniem Sądu Okręgowego. Kwotę tę należy powiększyć nadto o kwotę 783 złote jest to kwota, która podlega uwzględnieniu, a i została uwzględniona trafnie przez Sąd Rejonowy tytułem zwrotu kosztów procesu w poprzedniej sprawie cywilnej wytoczonej przez powódkę. Podzielić należy w pełni stanowisko Sądu Rejonowego o normalnym związku przyczynowo skutkowym w zakresie dochodzenia kosztów poniesionej sprawy cywilnej. Dlatego też ostateczną kwotą do zapłaty jest kwota 5.963 złote 25 groszy. I dlatego też Sąd Okręgowy z mocy artykułu 386 paragraf 1 kpc zmienił zaskarżone orzeczenie poprzez zasądzenie tejże kwoty. O kosztach procesu jak i kosztach postępowania II-go Instancyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie artykułu 98 paragraf 1 kpc stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik procesu. W sprawie w I Instancji powódka wygrała w 93%. Natomiast również w takim samym procencie z uwagi na treść rozstrzygnięcia zostało wydane orzeczenie za koszty postępowania II Instancji, ponieważ apelacja została wygrana przez stronę pozwaną no jedynie w 7%.

[koniec 00:12:41.000]